

Protokół z zebrania komisji ds. postępowania habilitacyjnego dra Adama Bednorza w dniu 22 stycznia 2014 r.

Zebranie komisji ds. postępowania habilitacyjnego dra Adama Bednorza odbyło się w dniu 22 stycznia 2014 r., o godz. 10:00. Brali w nim udział wszyscy członkowie komisji: prof. dr hab. Wiesław Nowak – Instytut Fizyki Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu - przewodniczący komisji, recenzenci: prof. dr hab. Jan Dereziński z Uniwersytetu Warszawskiego, prof. dr hab. Marek Żukowski z Uniwersytetu Gdańskiego, prof. dr hab. Andrzej Góźdz z Uniwersytetu Marii Skłodowskiej Curie w Lublinie oraz członkowie komisji: prof. dr hab. Lech Jakóbczyk z Uniwersytetu Wrocławskiego, prof. dr hab. Witold Bardyszewski z Uniwersytetu Warszawskiego i prof. dr hab. Marek Trippenbach z Uniwersytetu Warszawskiego - sekretarz komisji. Posiedzenie odbyło się przy wykorzystaniu specjalnego serwera do wideokonferencji.

Przewodniczący komisji prof. dr hab. Wiesław Nowak przywitał zebranych, potwierdził obecność członków komisji i poinformował, iż komisja dysponuje pełną dokumentacją, w tym kompletem trzech recenzji. Podziękował recenzentom za wnikliwe recenzje. Oznajmił, że posiedzenie jest przedostatnim punktem procedury habilitacyjnej i powinno zakończyć się odpowiednim wnioskiem do kierownika jednostki w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego doktorowi Adamowi Bednorzowi. Dodał, że habilitant nie skorzystał z przysługującego mu prawa wnioskowania o tajne głosowanie (Ustawa o stopniach..., art. 18a pkt 9), a zatem odpowiednia uchwała zostanie przegłosowana w trybie jawnym.

Ponieważ wcześniej sekretarz komisji prof. dr hab. Marek Trippenbach przekazał wszystkim członkom komisji recenzje z prośbą o dokładne zapoznanie się z nimi, prof. Wiesław Nowak poprosił recenzentów o przedstawienie głównych tez recenzji w zakresie, który uznają za stosowny. Ponieważ recenzje są dostępne na stronie internetowej Wydziału Fizyki UW, komisja uznała, że nie zachodzi potrzeba dołączania ich treści do niniejszego protokołu. Po odczytaniu fragmentów recenzji nastąpiła dyskusja z udziałem wszystkich obecnych członków komisji.

Dyskusja

Profesor Dereziński stwierdził „Praca habilitacyjna dr Bednorza dotyczy pomiarów w mechanice kwantowej. .. pomiar kwantowy jest jedna z największych zagadek filozoficznych. Dotyczy to zwłaszcza pomiarów dokonywanych w różnych chwilach czasu na tym samym układzie kwantowym – a to jest główny temat pracy habilitacyjnej dr Bednorza. Praca dr Bednorza składa się z 7 artykułów. Muszę przyznać, że jest to ciekawa lektura. Artykuły są powiązane ze sobą tematycznie. Widać w nich jak ewoluowało zrozumienie problemu u habilitanta.”. Profesor Dereziński dodał, że ma zastrzeżenia do stylu, w jakim został napisany autoreferat, jest on napisany w trochę innym stylu niż same prace, trochę mniej precyzyjnym. Stwierdził też, że wkład habilitanta w te prace jest bezspornie dominujący. Ważną zaletą prac dr Bednorza jest to, że blisko wiążą się z prawdziwymi doświadczeniami dokonywanymi w laboratoriach współczesnych fizyków. Wydaje się, że dr Bednorz zna i rozumie zagadnienia doświadczalne i one w dużym stopniu stanowią motywację dla jego analiz. Jest to godne uwagi, bo nierzadko rozważania o charakterze fundamentalnym są prowadzone przez badaczy odległych od laboratoryjnej rzeczywistości.

Profesor Góźdz powiedział „W zbiorze przedstawionych artykułów naczelnym pojęciem jest kwaziprawdopodobieństwo, jednakże pojęcie to stwarza problemy interpretacyjne, np. jednym z nich jest fakt, że w momentach, czy kumulantach sumujemy/całkujemy po zdarzeniach, które się wzajemnie nie wykluczają - nie są rozłączne. Pojęcie to, chociaż prowadzi często ujemnych „prawdopodobieństw”, powoli zadomowia się w fizyce i stało się interesującym obiektem badań, szczególnie w powiązaniu z miarami dodatnimi – użycie tych narzędzi jest cennym wkładem habilitanta w dziedzinę jaką są podstawy mechaniki kwantowej”. Stwierdził dalej „Negatywną cechą tej pracy jak i pozostałych z cyklu jest niezbyt staranne formułowanie i opisywanie części wzorów, co utrudnia czytanie, nie umniejsza jednak ich wartości merytorycznej.... Lektura

przedstawionego dorobku wskazuje na dosyć szeroką znajomość pewnych działów fizyki przez habilitanta i wydaje się, że podejmuje on z powodzeniem szeroki wachlarz zagadnień wykorzystując znany sobie aparat matematyczno-fizyczny.”

Profesor Żukowski stwierdził: „Pan doktor Adam Bednorz ma na swoim koncie jak dotąd 26 publikacji, które są na liście Web of Knowledge. Jak dotąd prace te były cytowane 87 razy, z czego w 2013 roku 21 razy, co świadczy o stopniowym wzroście zainteresowania osiągnięciami kandydata do stopnia dr habilitowanego. Są to z reguły prace w znakomitych czasopismach: np. trzy prace w czołowym Physical Review Letters, trzy w Physical Review B, trzy w Physical Review E, dwie w New Journal of Physics i cztery w Journal of Physics A.” Wyraził się krytycznie na temat autoreferatu. Przewodniczący komisji zwrócił uwagę, że autoreferat nie podlega ocenie. Profesor Żukowski stwierdził następnie: „... mamy bardzo silny, różnorodny materiał tworzący osiągnięcie przedstawione jako podstawa habilitacji. Wedle deklaracji współautorów Habilitant odgrywał główną rolę w pracy nad każdą z tych publikacji. Jeżeli chodzi o dodatkowy dorobek kandydata to jest on bardzo poważny i stanowi silne wsparcie. Brakuje tylko aktywności na polu zdobywania grantów – w szczególności polskich. Ale być może jest to spowodowane długoletnią komfortową współpracą z ośrodkiem w Konstancji.”

Po wypowiedziach recenzentów zabrali głos pozostali członkowie komisji. Profesor Jakóbczyk oświadczył, że jego zdaniem ten cykl siedmiu publikacji stanowi wystarczający dorobek do nadania stopnia doktora habilitowanego, prace są interesujące i wnoszą istotny wkład do dziedziny badań, którą zajmuje się habilitant. Profesor Bardyszewski zauważył: „śledzę od lat rozwój naukowy dr Bednorza i stwierdzam, że jest on bardzo samodzielny i konsekwentny w realizacji celów badawczych. Jeśli chodzi o dydaktykę habilitant ma dobrze ugruntowaną pozycję i jego zajęcia cieszą się dużą popularnością. Zdobył też grant „Start”. Jego udział w konferencjach i ilość wygłoszonych referatów nie jest imponująca, ale habilitant jest osobą młodą i dopiero ugruntowuje swoją pozycję w środowisku naukowym.” Pozostali członkowie komisji zgodzili się, że jeśli chodzi o pozyskiwanie grantów, osiągnięcia habilitanta nie są zbyt wielkie. Profesor Trippenbach zgodził się z opiniami pozostałych członków komisji i stwierdził, że habilitant jest dobrym wykładowcą, bardzo mu się podobały seminaria wygłaszane przez kandydata. Przewodniczący komisji stwierdził, że kandydat spełnia wszystkie kryteria niezbędne do nadania stopnia doktora habilitowanego, opinie zawarte w recenzjach wyraźnie to potwierdzają. Wszyscy członkowie komisji zgodzili się z tą opinią. Po zakończeniu dyskusji odbyło się głosowanie.

Głosowanie

Przewodniczący komisji prof. dr hab. Wiesław Nowak zaproponował przegłosowanie uchwały wyrażającej pozytywną opinię komisji w sprawie nadania drowi Adamowi Bednorzowi stopnia doktora habilitowanego. Treść uchwały stanowi załącznik do niniejszego protokołu. W wyniku głosowania jawnego uchwałę przyjęto jednogłośnie:

Liczba głosów oddanych: 7

Liczba głosów za przyjęciem uchwały: 7

Osoby głosujące za:

przewodniczący - prof. Wiesław Nowak

recenzent - prof. Jan Dereziński

recenzent - prof. Marek Żukowski

recenzent – prof. Andrzej Gózdź

członek komisji – Lech Jakóbczyk

członek komisji - prof. Witold Bardyszewski

sekretarz - prof. Marek Trippenbach

Liczba głosów przeciwko przyjęciu uchwały: 0

Liczba głosów wstrzymujących się: 0

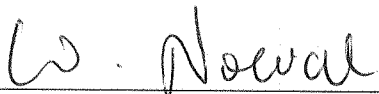
Zamknięcie zebrania

Prof. Wiesław Nowak podziękował zebranych za przybycie i sprawny przebieg spotkania. Na tym zebranie zakończono.

Załącznik:

Uchwała komisji

Protokół przygotował prof. dr hab. Marek Trippenbach w dniu 22 stycznia 2014 r.

Prof. dr hab. prof. Wiesław Nowak
(przewodniczący)

Prof. dr hab. Jan Dereziński
(recenzent)

Prof. dr hab. Andrzej Gózdź
(recenzent)

Prof. dr hab. Witold Bardyszewski
(członek)

Prof. dr hab. Marek Trippenbach
(sekretarz)

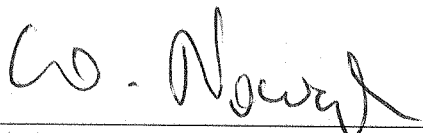
Prof. dr hab. Marek Żukowski
(recenzent)

dr hab. Lech Jakóbczyk, prof. U. Wroc
(członek)

**Uchwała komisji ds. postępowania habilitacyjnego
dra Adama Bednorza
przegłosowana jawnie podczas zebrania w dniu 22 stycznia 2014 r.**

Komisja powołana w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego pana dra Adama Bednorza po zapoznaniu się z przedłożoną dokumentacją i recenzjami dorobku naukowego habilitantki wnioskuje do Rady Wydziału Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego o nadanie doktorowi Adamowi Bednorzowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk fizycznych, w dyscyplinie fizyka.

Prof. dr hab. prof. Wiesław Nowak
(przewodniczący)

Prof. dr hab. Jan Dereziński
(recenzent)

Prof. dr hab. Andrzej Gózdź
(recenzent)

Prof. dr hab. Witold Bardyszewski
(członek)

Prof. dr hab. Marek Trippenbach
(sekretarz)

Prof. dr hab. Marek Żukowski
(recenzent)

dr hab. Lech Jakóbczyk, prof. U. Wroc
(członek)

Uzasadnienie

Dnia 22 marca 2013 r. pan Adam Bednorz z Wydziału Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego wysłał do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów wniosek o wszczęcie postępowania habilitacyjnego w dyscyplinie fizyka. Jako jednostkę prowadzącą kandydat zaproponował Wydział Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego, który ma prawo nadawania obu stopni naukowych w tej dyscyplinie. Centralna Komisja w dniu 5 września 2013 powołała w tej sprawie komisję habilitacyjną..

Osiągnięciem naukowym wskazanym przez habilitanta jako wynikające z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 ze zm.) jest jednotematyczny cykl siedmiu publikacji naukowych pt. *„Kwaziprawdopodobieństwo, lokalny realizm i łamanie symetrii czasu w kwantowych pomiarach nieinwazyjnych”*

Są to prace wieloautorskie, jednakże we wszystkich habilitant jest pierwszym autorem, a dostarczone Komisji oświadczenia nie pozostawiają wątpliwości co do wiodącej roli habilitanta w każdej z nich. Dr Adam Bednorz jest ponadto współautorem 12 artykułów naukowych z listy A. Niemal wszystkie te publikacje ukazały się w czasopismach wysoko punktowanych wg wykazu MNiSzW. Jest, m.in., współautorem 3 publikacji w Phys. Rev. Letters (IF >5). Liczba cytowań wynosiła 65, a indeks h wynosi 5. Habilitant odbył trzyletni staż naukowy w Uniwersytecie w Konstancji (Niemcy). Był beneficjentem programu Start Fundacji Nauki Polskiej, otrzymywał stypendium ministra dla wybitnych młodych naukowców, był kierownikiem projektu Iuvents plus MNiSZW. Uczestniczył, i nadal uczestniczy, w dwóch międzynarodowych projektach badawczych. Trzykrotnie wygłaszał referaty na konferencjach międzynarodowych. Jest laureatem nagrody Wydz. Fizyki UW przyznanej za działalność dydaktyczną. Jest aktywnym recenzentem prac przysyłanych do czołowych czasopism fizycznych.

Tematyka badań prowadzonych przez dr-a Adama Bednorza dotyczy fizyki teoretycznej, ze szczególnym uwzględnieniem mechaniki kwantowej, statystycznej i podstaw informatyki kwantowej.

Oceniając cykl prac habilitanta, prof. dr hab. Marek Żukowski pisze: *„Z obszernego dorobku... Kandydat wybrał siedem prac o zbliżonej tematyce tworzących osiągnięcie naukowe jako*

podstawa ubiegania się o habilitację”,..., „Cykl został dobrany bardzo dobrze, ale można mieć zastrzeżenia co do samego tytułu, który jest wieloznaczny... Lokalny realizm nie jest tematem badań, ale raczej jego teoretyczne i doświadczalne zaprzeczenia”. Dalej w tej recenzji czytamy:

„Autoreferat budzi znacznie więcej zastrzeżeń niż same przedstawione prace”...” są one z reguły pozbawione tych stwierdzeń na wyrost które omówiłem powyżej”. Po krytycznym omówieniu poszczególnych prac składających się na habilitację, Prof. M. Żukowski stwierdza: „Podsumowując, mamy bardzo silny, różnorodny materiał tworzący osiągnięcie przedstawione jako podstawa habilitacji. Wedle deklaracji współautorów Habilitant odgrywał główną rolę w pracy nad każdą z tych publikacji. Jeśli chodzi o dodatkowy dorobek kandydata to jest on bardzo poważny i stanowi silne wsparcie.”

Z kolei, prof. Andrzej Gózdź w swojej recenzji następująco ocenia cykl prac habilitanta:

„Przedstawione siedem prac stanowi dość różnorodny co do zakresu, chociaż z drugiej strony monotematyczny zestaw artykułów związanych z kwaziprawdopodobieństwem i jego wykorzystanie do podstawowych problemów mechaniki kwantowej. W tym sensie prace te spełniają ustawowy warunek”, zaś o pozostałym dorobku naukowym wypowiada się następująco: „ Oprócz wyżej wymienionych 7 prac habilitant przedstawił do oceny 4 artykuły opublikowane przed doktoratem, oraz 8 artykułów po doktoracie ...plus 3 inne nie znajdujące się w bazie JCR. Lektura przedstawionego dorobku wskazuje na dość szeroką znajomość pewnych działów fizyki przez habilitanta i wydaje się ze podejmuje on z powodzeniem szeroki wachlarz zagadnień wykorzystując znany sobie aparat matematyczno-fizyczny. Ilościowo, w okresie od doktoratu, liczba przedstawionych do oceny artykułów jest typowa...W mojej ocenie dorobek naukowy habilitanta jest wystarczający”.

Na temat cyklu prac prof. Jan Dereziński także ma pozytywną opinię: „Praca dr Bednorza składa się z 7 artykułów ... Muszę przyznać, że jest to ciekawa lektura. Artykuły są powiązane ze sobą tematycznie. Widać w nich jak ewoluowało zrozumienie problemu u habilitanta”.

Czytamy tam też: „Ważną zaletą prac dr Bednorza jest to, że blisko wiążą się z prawdziwymi doświadczeniami dokonywanymi w laboratoriach współczesnych fizyków. Wydaje się, że dr Bednorz zna i rozumie zagadnienia doświadczalne ...Jest to godne uwagi...”

Są też słowa krytyczne: „W niektórych miejscach w pracy habilitacyjnej dr Bednorza dostrzegam pewną skłonność do przesady”. Krytyka dokonywana przez prof. Jana Derezińskiego kończy się komentarzem: „Mimo powyższych słów krytyki, podoba mi się praca habilitacyjna dr Bednorza. Podoba mi się również jego postawa jako fizyka zadającego interesujące i ważne pytania. Cechuje go przy tym duża samodzielność...”

Dwaj recenzenci pozytywnie ocenili również **dorobek dydaktyczny habilitanta**. W recenzji prof. Jana Derezińskiego znajdujemy stwierdzenie: „*Dr Bednorz ma bardzo dobrą opinię jako dydaktyk*”. Prof. A. Gózdź: „*Dorobek pozanaukowy habilitanta uważam za wystarczający. W recenzji nie odnoszę się do statystyk, gdyż nie odzwierciedlają one w żaden sposób wartości merytorycznej prac pracownika naukowego*”.

W **podsumowaniu** swojej recenzji prof. Marek Żukowski pisze: „*Według mojej oceny doktor Adam Bednorz z nawiązką spełnia wymagania ustawowe i powinien otrzymać stopień doktora habilitowanego*”.

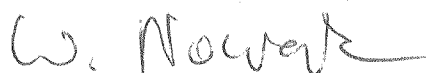
Z kolei w konkluzji prof. A. Gózdź stwierdza: „*W świetle powyższej analizy uznaję, że dr Adam Bednorz spełnia wszystkie wymogi nałożone ustawą o stopniach naukowych konieczne do uzyskania stopnia doktora habilitowanego.*”

Swoją recenzję prof. Jan Dereziński kończy następująco: „*Moim zdaniem przedłożona praca habilitacyjna spełnia wymagania potrzebne do uzyskania (stopnia naukowego, przyp. WN) doktora habilitowanego*”.

W toku dyskusji na posiedzeniu Komisji recenzenci zgodnie podkreślali znaczną wartość i poziom naukowy dorobku naukowego dra Adama Bednorza. Komisja nie miała wątpliwości, że badania habilitanta mieszczą się w zakresie uprawianym przez fizyków. Dorobek dydaktyczny i organizacyjny jest zdaniem Komisji wystarczający.

Wszystkie recenzje są pozytywne, kończą się stwierdzeniami, różnie sformułowanymi, spełnienia przez Habilitanta wszystkich koniecznych warunków określonych przez ustawę z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z późn. zm.) oraz **wnioskiem o dopuszczenie go do następnych etapów przewodu habilitacyjnego**.

Po zapoznaniu się z dokumentacją, recenzjami i po dyskusji Komisja zadecydowała by rekomendować Radzie Wydziału Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego podjęcie pozytywnej decyzji w sprawie nadania dr. Adamowi Bednorzowi stopnia doktora habilitowanego nauk fizycznych.

Wiesław Nowak –
przewodniczący
Komisji